

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Olga Knudsen: Naar man gennemlæser Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag om midlertidig Ændring i Lov af 30. Juni 1919 om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling, vil man se, at dette lille Lovforslag er fremkommet, fordi Amtsraadsforeningen for Danmark og den danske Købstadforening har indsendt et Andragende til Justitsministeriet om at faa Betalingen for Indlæggelse forhøjet fra det, der blev vedtaget i Loven af 1919, henholdsvis fra 2 Kr. til 3 Kr. og fra 3 Kr. til 4 Kr. Man bliver i Virkeligheden lidt forbavset, naar man ser, at denne Anmodning motiveres med Stigningen af Prisniveauet i en Tid, hvor vi herinde paa Rigsdagen arbejder paa at faa alle Udgifter til at gaa ned og stadig henviser til, at Pristallet er gaaet ned. Men naar man læser videre i Bemærkningerne til Lovforslaget, ser man, at det virkelige Forhold er det, at den Betaling, der har været taget for Behandlingen, aldeles ikke har staaet i Forhold til de Udgifter, som de paagældende Institutioner i Virkeligheden har haft. F. Eks. har for Børnesanatoriernes Vedkommende Udgiften pr. Patient været 8 Kr. 40 Ø. om Dagen. Derfor er Folketinget gaaet ind paa den ønskede Forhøjelse. I Lovforslaget var Statstilskuddet ved Fremsættelsen i Folketinget begrænset til $\frac{3}{4}$, men man har baade i Folketingsudvalget og i Folketinget været enig om, at der burde ske en Afvigelse for Kystsanatoriernes Vedkommende, og det blev bestemt, at Statstilskuddet der skal være $\frac{5}{6}$ i Stedet for $\frac{3}{4}$.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, men jeg vil gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger. Hele den Sag, det her drejer sig om, Behandlingen af Tuberkulosepatienter, er en Sag, som jeg synes er løftet og løst paa en smuk Maade her i vort Folk, løftet igennem det private Initiativ. Mange, maaske de fleste, Mennesker herhjemme er Bidragydere til Nationalforeningen til Tuberkuløsens Bekæmpelse, og at det heller ikke er noget lille Tilskud, Staten giver, ser man i Tillægsbevillingsloven for 1920—21, hvor dette Tilskud overstiger 2 Mill. Kr. Det er et stort Tal, men jeg tror, at vi alle er villige til at bringe store Ofre for denne Sag; thi det er sørgeligt, naar Mennesker bliver angrebet af denne Sygdom, og det er kun rigtigt og naturligt, at vi alle har Villie til at lette Forholdene for de paagældende og gøre Levevilkårene for dem saa taalelige som muligt. Men jeg synes ogsaa, vi har

Ret til herfra at pege paa, at vi haaber, at disse Institutioner arbejder tilstrækkelig økonomisk og med sund Økonomi forvalter de Penge, der her ydes, og som man kan sige virkelig betyder et Offer baade fra privat Side og fra Statens Side; thi dette Spørgsmaal har jo ikke lidt at sige. Jeg læste for nogen Tid siden en Statistik fra engelske Hospitaler, hvoraf det fremgik, hvad det vilde sige, at hver Sygeplejerske paa disse Hospitaler blot sparede en Øre om Dagen ved Forvaltningen af de Ting, som hun havde med at gøre. Hvis man paa vore Hospitaler søgte at spare overalt, hvor det var forsvarligt, og derigennem blot sparede 2 Ø. paa hver Krone, vilde det andrage 40 000 Kr. om Aaret. Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget. Men jeg vil gerne tilføje, at vi haaber, at der virkelig er en ærlig Villie til at økonomisere paa en god og forsvarlig Maade, ikke alene fra de overordnede Side, men ogsaa fra saavel de højeste som de laveste Funktionærers Side, ja, selv fra Patienternes Side.

Steineke: Som allerede nævnt af den ærede foregaaende Ordfører tilsigter dette Lovforslag udelukkende at bringe Taksterne paa Tuberkuloseanstalterne i et noget rimeligere Forhold til de faktiske Udgifter og til Prisniveauet i det hele, end det lykkedes ved Loven af 1919, der ikke forudsaa den stærke Prisstigning, som navnlig fandt Sted i det følgende Aars Tid. Resultatet er da ogsaa blevet Forhøjelser fra 2 til 3 Kr. paa Kystsanatorier, Rekonvalescenthjem o. lign., fra 3 til 4 Kr. paa Tuberkulosehospitaler og fra 3 Kr. 50 Ø. til 4 Kr. paa Kysthospitaler og Tuberkulosesanatorier. Disse nye Priser, der fremgaar af Lovforslagets § 1, har vi intet at erindre imod. Derimod er vi fra vor Side ikke helt tilfredse med § 2, der omhandler Størrelsen af Statstilskuddet. Thi ved at trække de i § 2 anførte Beløb fra de i § 1 anførte fortilsvarende Tuberkuloseanstalter faar man til Rest de Beløb, der skal udredes af den paagældende Patient selv, eventuelt af hans Sygekasse eller af Kommunen i Henhold til Fattiglovens § 61, og det maa fra Socialdemokratiets Synspunkt være Opgaven her at vaage over, at de Beløb, der paahviler Patienten selv, altsaa eventuelt Sygekassen og Kommunen, ikke for Tiden forhøjes, dels fordi Tuberkulosen fortrinsvis rammer de allerfattigste i Befolkningen, dels fordi Sygekasserne og Kommunerne i Forvejen er saa haardt spændt for ogsaa paa dette Omraade. Dette vort Synspunkt er vel